

[Mose Hansen.]

rende skole. For det andet mener vi, at det er urealistisk, at en landbrugsskole, landbrugets forskningsinstitut, skal ligge i en millionby i den østlige ende af landet. Ved blot at udbygge skolen vil man ødsle med pengene.

I øvrigt er de 60 mill. kr. jo ikke det endelige tal; i de bemærkninger, der følger lovforslaget, nævner den højttærede landbrugsminister, at mulighederne for ændringer af forskellige grunde holdes åbne. Beløbet vil altså kunne blive væsentlig større, fordi der stadig kan dukke nye opgaver op, som skal løses. Det er derfor ikke umuligt, hvis det foreliggende lovforslag vedtages, at vi inden byggeperiodens udløb kommer til at se i øjnene, at landbohøjskolen på Frederiksberg alligevel må udbygges i overensstemmelse med det oprindelige forslag. Desuden vil der sikkert blive tale om ganske betydelige overskridelser, hvis der skal foretages en modernisering af de ældre bygninger — det kan jo blive krævet af arbejdstilsynet, sundhedsstyrelsen o. s. v. De beløb, der opereres med i lovforslaget, er derfor næppe de endelige.

For det tredje nævnes det i bemærkningerne, at man opnår besparelser ved kun at bygge 8 etager i stedet for de planlagte 9 og flytte nogle forskningsafdelinger til nye bygninger på Højbakkegård. Så vidt vi kan se, er udgifterne til disse bygninger ikke medregnet i de ca. 60 mill. kr. Det vil måske så gå sådan, at Højbakkegård om ganske få år er byggemoden, sådan som Albertslund i sin tid blev det, og så er Højbakkegård ikke det rette sted for forsøgsmarker og forsøgsvirksomhed. Udbygningen af laboratorier og øvelseslokaler på Højbakkegård vil betyde, at såvel de studerende som professorerne skal gå i fast rutefart fra København til Højbakkegård, måske ikke flere gange daglig, men sandsynligvis flere gange ugentlig. Jeg ved fra min tid på landbohøjskolen, hvilken ulempe det var, når vi skulle fra Rolighedsvej til Bülowvej og fra Bülowvej til Teknologisk Institut og til Kvægtorvet og ud til Carlsberg o. s. v. Det vil altså blive det samme, hvis man udbygger auditorierne på Højbakkegård. Vi anser derfor en løsning som den skitserede for upraktisk, og som tiden går, vil denne løsning sikkert vise sig

at være endnu mere upraktisk, end den er i øjeblikket. Der er ingen tvivl om, at driften af skolen vil blive billigere, når det hele samles på én plads.

Udvidelse af laboratorierne samt af forsøgs- og øvelsesafdelingerne på landet er efter vor opfattelse aktuel og stærkt påkrævet.

I den betænkning, som blev afgivet af det udvalg, som i sin tid blev nedsat om landbohøjskolen, var der en mindretalsindstilling om at forbedre undervisningen i landbrugsfagene. Mindretallet pegede på, at det kunne ske ved en udflytning af undervisningen i de egentlige landbrugsfag. Derfor er vi betænkelige ved forslaget om, at landbohøjskolen skal udvides og ombygges på det sted, hvor den ligger.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at en flytning vil give forskningen ringere vilkår, idet der ikke vil være så gode muligheder for at samarbejde med andre institutioner, der er beliggende i hovedstadsområdet. Det ser næsten ud, som om det ville være en katastrofe, hvis afstanden mellem universitetet og landbohøjskolen forøges. Det må vi stærkt betvivle. Afstanden ud til det praktiske landbrug tænker man måske ikke så meget på.

Lærerne i grundfagene inde på landbohøjskolen har som hovedopgave og som næsten eneste opgave undervisning. De pågældende læreres laboriearbejde er mere af hensyn til de studerendes uddannelse end af hensyn til forskningen, og de pågældende lærere bliver som regel aldrig egentlige forskere i konkurrence med lærere ved andre højere læreanstalter og speciallaboratorier. Professorerne i grundfagene søger også over til universitetet eller andre højere læreanstalter, når lejlighed bydes, det kender man alt for godt. De betragter flytningen som en positionsforbedring, uanset om skolen er beliggende på Frederiksberg eller et andet sted i landet. De egentlige faglærere skal i modsætning til lærerne i grundfagene præstere både forskning og undervisning af kandidater. Derfor må disse lærere søge ud til forsøgsgårde og landbrugsinstitutioner ud over landet, hvor de gennem forsøg kan skabe resultater af værdi for praksis, og hvor de kan holde øvelser og demonstrationer for de studerende. Fag-